

ДАМЯН ДАМЯНОВ
ДУШАТА МИ
ЗАДРЪСТЕН ТЪМЕН
КЛАДЕНЕЦ...

chitanka.info

*Душата ми — задръстен тъмен кладенец,
не пуска вече, капчица не пуска.
С години хвърляни и неизвадени,
лежат на дъното ѝ мъртви мисли, чувства.
Лежат куп неразложени удавници
с лица и имена на свидни хора.
Дрънчи напразно кофата и бавно все
без капчица вода се връща горе.
А буен извор бликаше в недрата там.
И някога, във засуха и жега,
кервани жадни друмници, изпратени
от жаждата си, спираха край него.
Нима изпиха кладенеца, извора?
Нима във жаждата си, все неутолена,
те всичката ми влага тъй изблизаха,
че не остана капчица за мене?*

*Проклинам се за своето, безпощадното,
човеколюбство. То гнева ми ражда.
Жестоко е да бъдеш хорски кладенец,
до който да умреш накрай от жажда.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.